

Dosarul nr. 2ra-1518/19

Prima instanță - (Judecătoria Strășeni, sediul central) S. Slobodzean
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhanaci

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Panainte,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida Panainte împotriva lui Mihail Mugureanu cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral și material,
împotriva deciziei suplimentare din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 2 februarie 2018 Zinaida Panainte a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Mugureanu, concretizată ulterior prin cererea din 25 iunie 2018 (f.d. 64), solicitând: obligarea pârâtului Mihail Mugureanu să-și ceară scuze public de la ea în prima ședință a consiliului local Negrești și la prima Adunare generală a locuitorilor din s. Negrești care vor fi convocate imediat după intrarea în vigoare hotărârii judecătorești, încasarea forțată de la Mihail Mugureanu, cu titlu de prejudiciu moral, suferință psihologică cauzată prin injurii permanente în local public în prezența cetățenilor și înjosirea demnității ei, în sumă de 19 806,54 de lei (suma medicamentelor procurate), cu titlu de prejudiciu material, pentru compensarea cheltuielilor pe care le-a suportat pentru tratament medical în sumă de 19 806,54 de lei, a cheltuielilor pentru servicii juridice în sumă de 10 000 lei, cheltuieli de deplasare Negrești - Strășeni în sumă de 150,70 de lei, materiale de cancelarie, birotică, foi de hârtie albă, copii-xerox din materiale, toner - 143 lei, a cheltuielilor pentru plata taxei de stat în cuantum de 150 de lei pentru cerința patrimonială și 100 lei pentru cerința nepatrimonială și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Zinaida Panainte a indicat că Mihail Mugureanu prin afirmațiile sale false și calomnioase, prin injurie ani în șir, i-a lezat onoarea, demnitatea și reputația personală și profesională, în fața tuturor cetățenilor din sat și a consilierilor în ședința de consiliu, numind-o cu cuvinte urâte și înjositoare, permanent cu injurii, fiind aleasă în calitate de primar de 3 ori de către majoritatea cetățenilor din sat.

A menționat că s-a adresat cu plângere la Inspectoratul de Poliție Chișinău, și potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 29 septembrie 2017 pârâtului i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă, care ulterior și-a recunoscut vina și a achitat amenda.

A invocat că în urma acțiunilor pârâtului a suferit foarte mult, încă din anul 2011. S-a îmbolnăvit, fiind în concediu medical acordat de către medicul de familie, iar din cauză că nu-și revenea din situația în care se afla a fost internată în spitalul de reabilitare din or. Chișinău, în luna mai 2018 și luna februarie 2018.

Prin hotărârea din 3 iulie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida Panainte.

S-a obligat Mihail Mugureanu să-și ceară scuze public de la Zinaida Panainte la prima ședință a Consiliului local Negrești, pentru injuria adusă în ședința Consiliului Negrești din 16 decembrie 2016, după intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

S-a încasat de la Mihail Mugureanu în beneficiul Zinaidei Panainte cu titlu de prejudiciu moral suma de 2 000 lei, cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat suma de 100 lei și de asistență juridică suma de 1 000 lei, iar în total 3 100 lei.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Zinaida Panainte în beneficiul lui Mihail Mugureanu cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 1 500 lei.

La 18 iulie 2018, apelantul Mugureanu Mihail a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, cu casarea hotărârii primei instanțe, invocând prevederile art. 385 alin. (1) lit. e) CPC, care expres prevede că, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 și 267.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Mugureanu Mihail.

S-a casat hotărârea din 3 iulie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul central.

S-a emis o hotărâre nouă, sub formă de încheiere, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Panainte împotriva lui Mihail Mugureanu cu privire la apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și recuperarea prejudiciului material și moral, s-a scos de pe rol, pe motivul nerespectării procedurii extrajudiciare de soluționarea litigiului.

Prin decizia suplimentară din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea depusă de Mihail Mugureanu, reprezentat de avocatul Dumitru Mîrzenco cu privire la emiterea deciziei suplimentare.

S-a încasat de la Zinaida Panainte în beneficiul lui Mihail Mugureanu cheltuielile de judecată în sumă de 1 500 lei.

La 17 iunie 2019 Zinaida Panainte a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei suplimentare din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în partea încasării de la Zinaida Panainte în beneficiul lui Mihail Mugureanu a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 500 lei.

În motivarea recursului, în esență, Zinaida Panainte a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, prin care s-a încasat în beneficiul intimatului Mihail Mugureanu cheltuielile de judecată în sumă de 1 500 lei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei suplimentare din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la 13 mai 2019, însă dovada recepționării acesteia de către recurentă lipsește.

Totodată în cererea de recurs Zinaida Panainte a menționat că a recepționat decizia la 18 mai 2019, respectiv recursul declarat la 17 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau

în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Zinaida Panainte, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zinaida Panainte.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari